

lighed af frygt for forbrugerne og en eventuel priskonkurrence.

Dansk Folkeparti er hverken enig med Enhedslisten eller med bankerne. Der må findes en mellemvej, som ikke indebærer, at det er den lille selvstændige virksomhed i detailhandelen, der kommer til at hænge på hele gebyret, der skal dække bankernes udgifter på 600 mio. kr. for dankortet.

De store virksomheder skal nok overleve, for de er store nok til at forhandle gebyret ned til ingenting. Den vej vil vi ikke gå. Da vi gik over til dankortet, sparede vi bankerne for et milliardbeløb i administrationsudgifter til håndtering af de besværlige papirchecks. Nu er vi nået ned på 600 mio. kr., og længere ned kommer vi ikke.

PBS er, som forslagsstillerne rigtigt anfører det, det billigste betalingssystem i hele verden.

I forvejen har detailhandelen reelt overtaget en væsentlig del af bankernes driftsudgifter, i og med at der hæves kontanter i butikkerne svarende til 30 pct. af den samlede dankortbetaling i detailhandelen. Det er en del af butikkernes service, som de ikke kræver noget for.

Dansk Folkeparti opfordrer derfor bankerne til at gå ind i forhandlingerne, så vi kan få en fornuftig afgørelse, og jeg vil også komme med en opfordring til ministeren: Få dem på plads, få dem ind i de forhandlinger, så vi igen kan få gang i udviklingen af betalingskortet, samtidig med at vi bevarer dankortet – den største succes i nyere tid.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Colette Brix, som jo sidder i en meget central position her i Folketinget, om der ikke kan gives et lidt mere præcist svar.

Konflikten er jo meget velkendt. Detailhandelen og forbrugerne ønsker ingen ændringer. Bankerne ønsker en ændring. De vil gerne have, at man kan skjule gebyrerne via butikkerne, detailhandelen, og det er den konflikt, der er standende. Den skal løses politisk. Vi skal tage stilling til det her.

Der kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti ikke mener, det skal være forbrugerne, der skal pålægges gebyrer, medmindre bankerne selv vil gøre det, som de har mulighed for i dag, og at det ikke skal være de små detailhandlere. Hvem skal så?

Bankerne vil jo ikke selv betale det via deres ret store overskud. De vil have, at detailhandelen skal, og det ønsker Dansk Folkeparti ikke.

Hvordan skal konflikten så løses? Er det ikke mere reelt at sige: Vi vil køre videre, sådan som succesen fungerer i dag?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Tak for de fine ord.

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Sohn, at jeg sagde, så vidt jeg husker, at det ikke var de små detailhandlere, der skulle bære hele byrden.

Man kan jo godt sætte sig ned med armene over kors og sige, at nu holder vi fast i en beslutning, der er truffet for lang, lang tid siden.

Der er nogle partier her i Folketinget, der har givet en garanti om, at hvis fire krav var opfyldt, så lettede man § 14, og den hænger vi jo altså på. Det kan selv hr. Ole Sohn bekræfte. Spørgsmålet er, om troværdigheden også forsvinder lidt, når der er noget, man har lovet, som man ikke holder.

Der, hvor jeg vil hen, er, at det da må kunne lade sig gøre at finde en fornuftig løsning, så det ikke er de små detailhandlere, der hænger på hele byrden.

Jeg mener da også, at forbrugerne på en eller anden måde skal med. Der er jo mange, der hæver både til 50 øre, 1 kr., 2 kr. og 3 kr. Det er mange bække små hver eneste dag, og der kunne det da godt være, at man kunne sige: Lad os se på noget af alt det der, er der noget, vi kan gøre for at hive de penge hjem? Det er 600 mio. kr., det drejer sig om.

Det kunne jo også være, man kunne sige, at de 600 mio. kr. blev reduceret, så det kun var 300 mio. kr.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror såmænd, problemet er, at Folketinget ikke har udtrykt sig meget klart. For hvis Folketinget udtrykte meget klart, at dankortsystemet er den største succes i nyere historie, og det agter vi ikke at ændre, så skal jeg love jer for, nej, det skal man passe på med, som hr. Frode Sørensen sagde det, man skal ikke love eller garantere noget, så er det min faste overbevisning, at så skal bankerne nok komme i gang med at udvikle det. Men så længe de har en mulighed for, at de kan overtale Folketinget til at lade detailhandelen betale, så presser de på. Bankerne har aldrig lyst til at give noget ud, men det er dem, der har pengene, det er ikke detailhandelen.